

[Trøjborg]

her er blevet brugt i et forsøg på at puste Vestunionen op til et forum, som det ikke er, netop da det ikke er et forum, der koordinerer noget som helst. Der er ikke nogen som helst WEU-kommando her. Der er alene tale om – som van Eekelen via sin sekretær understreger – at det er en aktion, visse medlemslande har iværksat, og det synes man så er fornuftigt.

Hans Hækkerup (S):

Udenrigsministeren er jo så dygtig til at indhente udtalelser, og vi er selvfølgelig glade for at få Hans-Dietrich Genschers fortolkning af den udtalelse, som kom fra ministermødet, men alligevel kan man jo ikke frigøre sig fra den fornemmelse, at udenrigsministeren har været lidt selektiv i indhentningen af udtalelser. Det havde måske været meget mere nærliggende – eller rettere: det havde været meget mere nærliggende – i stedet at spørge den, der er den direkte part, nemlig van Eekelen, som jo har udtalt sig i denne sag; det ville have været ulige mere interessant, og derfor undrer det mig, og derfor vil jeg spørge: Hvad er udenrigsministerens begrundelse for, at han har spurgt kun Genscher og ikke van Eekelen, som jo faktisk er den, der ellers har udtalt sig i denne sag?

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg må gentage til hr. Hans Hækkerup, at generalsekretær van Eekelen har ikke udtalt sig; det har hans sekretær. Og hvad er mere naturligt end at gå til hovedet? Jeg vil jo gerne være så hjælpsom som muligt over for de videbegærlige medlemmer, så jeg er gået til hovedet, til formanden for Vestunionens ministerråd, og jeg er lidt overrasket over, at man altså ikke hører efter, hvad jeg siger. Jeg har hidtil troet, at Socialdemokratiets formand var det eneste menneske i Europa, der ikke troede, at Vestunionen havde nogen betydning. Nu hører jeg, at hans to trofaste drabanter kører videre i det samme spor, og det bringer jo mindelser om den gamle Venstremand, der i sin tid sagde: »Hvis det er fakta, så benægter a fakta.« Det er et forhold til virkeligheden, som Venstre for længst har forladt, men som altså trives i bedste velgående i dagens Socialdemokrati.

Det er en kendsgerning, at uanset om nogen var begyndt at sende skibe til Dubrovnik før

mødet den 18. november 1991 og andre så gjorde det senere, så leveres der på mødet den 18. november med udtalelsen her belæg for at sige: Nu handler vi under en fælles Vestunionsparaply. Naturligvis vil man kun skyde i det øjeblik, man bliver angrebet, det siger sig selv; det er da kun det, man gør i en humanitær indsats, så det ligger i sagens natur. Men det er en kendsgerning, mine herrer, at fra den 18. november var der etableret en fælles politisk Vestunionsparaply, hvorved Vestunionen dels løste en påtrængende humanitær opgave og dels forstærkede det billede, der er ved at danne sig af Vestunionen som en politisk betydningfuld brik i den nye europæiske sikkerhedspolitiske arkitektur.

Trøjborg (S):

Udenrigsministeren sætter spørgsmålstegn ved van Eekelens udtalelser, fordi de er givet via en sekretær til Politiken, men kan udenrigsministeren ikke bekræfte, at de informationer og de oplysninger, van Eekelen giver Politiken, er korrekte, nemlig at »aktionen blev efter vores« – Den Vesteuropæiske Unions – »opfattelse ikke foretaget af Unionen, men af tre af vore medlemslande«?

Svend Auken (S):

Nu har udenrigsministeren to eller tre gange på sin vindende og indtagende polemiske facon forsøgt at inddrage mig i diskussionen. Jeg vil gerne sige, at jeg ønsker ikke at polemisere med udenrigsministeren. Jeg kan kun konstatere, at han i hvert fald ikke er i stand til at referere mine synspunkter korrekt.

Men jeg har et spørgsmål til udenrigsministeren: Er det ikke rigtigt, at denne aktion var blevet iværksat af de tre pågældende lande, uanset hvad der var blevet besluttet i WEU's ministerråd? Er det ikke rigtigt, at den simpelt hen var blevet iværksat uden forudgående konsultation, uden forudgående beslutning, og at den efterfølgende blev diskuteret og, om man vil, godkendt eller understøttet af de andre medlemslande af WEU? Og er det derfor ikke rigtigt, som hr. Trøjborg har sagt det, at WEU indtil videre – det kan jo meget vel ændre sig i fremtiden – har fungeret som et diskussionsforum, et sted, hvor man tog beslutninger, andre havde truffet, til efterretning, måske forsøgte en efterfølgende koordinering,